

ρὶς ὁμῶς νὰ πλαταίνουν καὶ νὰ πλουτίζονται μὲ ἀτομικὰς ἐπεμβάσεις ἀπαραίτητες γιὰ τὴν ὑποβλητικὴ ἐντύπωση.

Ἡ κ. Περασάκη ἔχει ἀναμφισβήτητα στόφα γιὰ καλὴ διηγηματογράφου: παρατηρητικότητά, ζωντανὸ ὕφος, τὴ διαίσθηση τοῦ φύλου τῆς ἥ ὁποία χαρακτηρίζεται μὲ λεπτότητα, καί—σὰν μορφωμένη γυναῖκα—τὴν τέχνην νὰ κυβερνᾷ τὸ αἶσθημα.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Κ. Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: «*Φωτεινούλα*» καὶ «*Ματωμένο Γέλιο*» ἰδεολογικά δράματα. Ἀλεξάνδρεια. Ἐκδοσις περιοικοῦ «*Νέα Ζωή*» 1927

ΓΡΗΓΟΡΙ Ν. ΘΕΟΧΑΡΗΣ: «*Φωνὲς χωρὶς ἦχο*» Πειραιᾶς 1927.

ΑΛΕΚΟΥ ΓΙΟΥΛΗ: «*Περασμένα*». Ἀλεξάνδρεια 1927.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ, ΦΥΛΛΑΔΙΑ

«*Ἀναγέννηση*» χρονιά Β'. Σεπτέμβριος 1927. Ἀθήνα.

Τὸ πρῶτο φυλλάδιον τῆς δεύτερης χρονιάς συνοδεύεται μ' ἓνα παράρτημα τῆς «*Ἀναγέννησης*», τῇ «*Σχολικῇ Πράξει*» ποὺ θὰ βγαίνει κάθε μῆνα καὶ θὰ ἀσχολεῖται μὲ τὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ σχολικὰ ζητήματα.

Τὸ τεῦχος αὐτὸ τῆς «*Ἀναγέννησης*» ἀρχίζει μὲ μιὰ ἀνασκόπηση τῆς δράσεως τοῦ περιοδικοῦ στὸν πρῶτον χρόνον καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ προγράμματος πάνω στὸ ὁποῖον θὰ ἐξακολουθήσει τὴν ἐκδόσιν του.

Ἔχει συνεργασία ἀξιοσημεῖωτη: Κ. Βάρναλη, Ἀλκὴ Θρούλου, Σέμνης Παπασπυρίδου.

Ὁ Βάρναλης στὸ ἄρθρον του «*Μυστήριον καὶ ἐπιστήμη τοῦ καλοῦ*» ἐξηγεῖ διάφορες γνώμες τοῦ πάνου στὸν τρόπο ποὺ πρέπει νὰ δουλεύει σήμερον ὁ νεοέλληνας κριτικός, ὁ ἀνώτερος βέβαια, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ συμμορφώνεται μὲ τὴν ἐποχὴν.

Μιλῶντας γιὰ χαρακτηῖρες τοῦ νεώτερου πολιτισμοῦ, κάμει μιὰ πολὺ σωστὴ παρατήρηση: «... οἱ σημερινοὶ καλλιτέχνες στὴν Εὐρώπῃ καὶ μάλιστα στὸ Παρίσι ποὺ εἶναι ἡ καρδιά τῆς παγκόσμιας καλλιτεχνικῆς ζωῆς κάνουν μιὰ νέα Ἀναγέννηση τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν ὅχι πιά μὲ πρότυπα τὴν κλασικὴν τέχνην, εἴτε τῶν Ἑλλήνων, εἴτε τῆς Ἀναγέννησης παρὰ τῶν λεγομένων «*βαρβάρων*»

" ρων" (τῶν Γιαπωνέζων, τῶν Ἰνδῶν, τῶν Περσῶν, τῶν Αἰγυ-
 " πτίων, τῶν Ἑλλήνων στὴν πρωτόγονη ἐποχὴ, καὶ τῶν Νέγρων
 " τῆς Ἀφρικῆς!) Αὐτὴ τὴν τάση δὲ μπορούμε νὰ τὴν καταδικά-
 " σουμε "ἀπὸ τὰ πρὶν" ἢ "κατ' ἀρχήν". Ἀφοῦ γίνεσθαι πρέπει νὰ
 " τὴν ἀναγνωρίσουμε. Ὅσο γιὰ τὴ δικαίωσίν της, αὐτὴ θὰ ἐξαρ-
 " τηθεῖ ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα. Γι' αὐτὸ στὴν καλλιτεχνικὴ δημιουρ-
 " γία, δὲν εἶναι ἡ π ρ ό θ ε σ η, πού ἐχτιμῆται [ἡ ἰδέα!], παρὰ
 " τὸ ἀποτέλεσμα [ἡ πετυχημένη ἔκφραση]".

Οἱ μελέτες τοῦ Ἀλχη Θρύλου δείχνουν τὴ βαθειὰ ἀντίληψη
 καὶ τὴν πλατεῖα γνώση τοῦ θέματος πού παρουσιάζει μὲ τὴ μον-
 τέρνα νότα. Στὸ ἄρθρο του τοῦ τεύχους αὐτοῦ «Στοχασμοὶ γιὰ τὸ
 Δημοτικὸ Τραγοῦδι· μιᾶ γιὰ τὰ Τραγοῦδια τῆς Ξενητεῖας καὶ γιὰ
 τὸ αἶσθημα τῆς φύσης καὶ τοῦ ἔρωτα στὰ Δημοτικά μας Τραγοῦ-
 δια» σημειώνει τὴν ἑλλειψὴ ἐκδήλωσης· πάθους, δυνατῆς καὶ ὁλοκλη-
 ρωτικῆς ἀγάπης.

"Τὸ ἐρωτικὸ ἔνστιχτο" λέει, "ὑποτάσσεται. Ὁχι ὕστερα ἀπὸ
 " πάλι στὴν ἐπιβολὴ μιᾶς πειθαρχίας, ὁπότεν καὶ νικημένο θριαμ-
 " βεύει, γιατί πρὶν καταπνιγεῖ χάρισε στὸ σπαργμένο εἶναι τὴν
 " ἔνταση μιᾶς ὀρμῆς κι' ἐνὸς αἱματομένου πόνου, τὸ ἐρωτικὸ ἐν-
 " στιχτο ὑποτάσσεται πρὶν ἀγωνιστεῖ, πρὶν σκεφθεῖ, πρὶν θελήσει
 " καὶ ν' ἀγωνιστεῖ· ὑποτάσσεται γιατί δὲν ἔχει μέσα του τὴ δύναμη,
 " μὰ οὔτε κὰν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ὁλοκληρώσει τὸν ἑαυτό του".

Παρακάτω, λέει "Ὁ νεοέλληνας ἀγνόησε τὸ πάθος σὲ ὅποια
 " του ἐκδήλωση... Τὸ ἐρωτικὸ του ἔνστιχτο δὲν ξεπέρασε τὸ
 " στάδιο τῆς ἐπιθυμίας, πού δὲν ἀποβλέπει σὲ μιὰ καὶ μόνη γυ-
 " ναῖκα, τῆς ἐπιθυμίας, πού ἀσυγκέντρωτη εὐκόλα ἱκανοποιεῖται,
 " μὰ πού ἀκριβῶς, ἐπειδὴ ἡ ἱκανοποίηση εἶναι εὐκόλη καὶ μιὰ
 " ἀπογοήτευσή κάποτε δὲν τὴν πληγώνει βαρύντατα, αἰστάνεται καὶ
 " μέσα στὴν ἱκανοποίησιν ἀνικανοποίησιν. Ὁ ἐλληνικὸς λαὸς ἔμεινε
 " πάντα, ἀσυνείδητα, χωρὶς νὰ μπορέσει νὰ τὸ προσδιορίσει οὔτε
 " στὸν ἑαυτό του, χωρὶς νὰ μπορέσει οὔτε νὰ τὸ φανταστεῖ, ὥστε
 " νὰ κατορθώσει ν' ἀντιδράσει, ἀπεριόριστα ἀνικανοποίητος. Τὸ
 " ἀνικανοποίητο ἀπέναντι σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς εἶναι
 " γιὰ τὴν ἀντίληψή μου τὸ χαρακτηριστικὸ στοιχεῖο τῆς νεοελ-
 " ληνικῆς ψυχολογίας".

«**Νεοελληνικά Γράμματα**», Σεπτέμβριος 1927. Ἡράκλειο Κρήτης.
 "Ἐνα ὥραϊο τεῦχος μὲ τὸ ὁποῖο τὸ πολὺ καλὸ αὐτὸ περιοδικὸ συμ-
 πληρώνει τὸν πρῶτο του χρόνον. Τὰ «Νεοελληνικά Γράμματα»
 χάρις ἀπὸ τὴν ἐκλεκτὴ συνεργασία πού παρουσίασαν διακρίθηκαν
 γιὰ τὴν ἀκέρειαν κι' ἀμερόληπτη κρίσιν τους· μίλησαν πάντα ὀρθά·

χτύπησαν από βαθειά αντίληψη της Τέχνης, ὅ,τι ἄξιζε νὰ χτυπηθεῖ, κι' ὑποστήριξαν πάλι ὅ,τι νόμιζαν δίκαιο νὰ ὑποστηριχθεῖ μετὴν ἐνημερότητα πού πλουτίζει τὴν παρουσίασι κάθε ζωντανοῦ ὁργάνου.

Τὸ 12ο τεῦχος ἔχει συνεργασία Παπαϊωάννου, Ἀλεξίου, Σοφίας Ἀμαριώτου [ἕνα ψυχολογικὸ διήγημα] Πετρίδη, Μαυροειδῆ. Ξεχωρίζουμε τὰ διηγήματα τοῦ Γιάννη Μουρέλλου καὶ Βελ. Φρέρη, γραμμένα τὸ καθένα στὸ εἶδος του με πολλὴ δύναμη καὶ προσωπικὸ τόνο.

Στὸ τεῦχος δημοσιεύεται μιὰ δεξιότεχνη μετάφραση τοῦ θαυμασίου ποιήματος τοῦ J. B. Ackerley. «Ὁ Ταχυδακτυλογράφος στὴ γέφυρα τοῦ Χάμμερσμιθ» κατωμένη ἀπτόν κ. Μάκη Ἀνταῖο.

«**Νέα Ἑστία**». Τεῦχος 14-15. Ἀθηναί. Μὲ πλούσια κι' ἐκλεκτὴ ὕλη. Ξεχωριστὰ ἀναφέρουμε τὴ βαθυστόχαστη μελέτη τοῦ κ. Βάρναλη μετὸν τίτλο «Τὸ Νόημα τῆς Τέχνης» — καὶ τὴν ιστορικὴν παρουσίαση τοῦ Μόρχου Μουσούρου [Ἑλληνιστὴ τῆς Ἀναγέννησης] ἀπτόν πολὺ μορφωμένο λόγιό Γ. Βερβενιώτη.

Τὶς «Μαρμαρυγές» τοῦ Ἀριστοτέλη Κουρτίδη διακρίνουν δροσερὴ ἐξυπνάδα καὶ λεπτὴ σάτυρα. Ἐπιτυγχάνει πολὺ στὸ εἶδος αὐτὸ καὶ διαβάζεται με εὐχαρίστηση.

Βρίσκουμε ποιήματα I. Ζερβοῦ, Μιχ. Στασινοπούλου, Μιχ. Πετρίδη. Διήγημα τῆς Κλεαρῆς Δίπλα Μαλάμου καὶ μιὰ ἐνδιαφέρουσα λαογραφικὴ μελέτη «Τὸ χωριὸ» τοῦ Κώστα Μαρίνη.

«**Εἰμηῆς**», μηνιαῖο περιοδικὸ ἀριθ. 11-12. Νοέμβριος 1927, Ἀλεξάνδρεια. Ἀπτὰ περιεχόμενά του : Ε. Π. Π. «Τέχνη καὶ Κριτικὴ». Πάνου Πατριζίου «Ἡ ἐπίδραση τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας στὴν Ἀραβικὴ διανόηση».

«**Ἐρευνα**», Νοέμβριος 1927, Ἀλεξάνδρεια. Ἀγγέλου Κασσιγόνη. «Ἡ ἐπιτυχία εἰς τὴν ζωὴν». Ὁ κ. Κασσιγόνης λέγει ὅτι ἀφιερώνει τὸ βιβλίον του «εἰς τοὺς νέους οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ ἐνστερνισθοῦν ὡς ἐσωτερικὴν τὴν ἀνάγκην τὸ νὰ ἐκτελέσουν ἔργα μεγάλα». Στις 29 σελίδες του πολλὰ πράγματα σωστά λέγονται καὶ φρόνιμες συμβουλὲς δίδονται. Τὸ μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας λέγει, εἶναι ἡ πίστις. «Ἀνθρώπε, πιστεύεις εἰς κάτι, τὸ θέλεις; Ἐπιδιώξέ το. Ἐσο ἱκανὸς γι' αὐτό. Ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ δρέψῃς τὸν γλυκὸν καρπόν».

«Καὶ δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ ἀλλέως. Τὴν στιγμὴν πού πέρνεις ἕνα σπόρον, ἕνα τίποτε δηλαδή, τὸν σπέρνεις, ἀφήνεις εἰς τὴν φύσιν τὰ περαιτέρω, καὶ ἔρχεται καιρὸς καὶ δρέπεις τοὺς καρποὺς

τῷ δένδρῳ πού ἔσπειρες, — πῶς εἶναι δυνατόν, ὅταν σὺ πάλιν ὁ ἴδιος σπείρης μέσα εἰς τὴν ψυχὴν σου ἓνα πόθον, τοῦ δώσης ὅ,τι τοῦ χρειάζεται διὰ νὰ βλαστήσῃ καὶ μεγαλώσῃ, — πῶς εἶναι δυνατόν νὰ πᾶν χαμένοι οἱ κόποι σου; Μήπως δὲν εἶσαι καὶ σὺ φύσις; Καὶ ὅταν τὸ χῶμα εἶναι ἱκανὸν νὰ πάρῃ ἓνα σπόρον καὶ νὰ τὸν κάμῃ δένδρον, πῶς σὺ ὁ ἄνθρωπος, — τὸ ἀνώτερον ὄν μέσα εἰς τὴν φύσιν, μὲ τὰ τόσα χαρίσματά σου καὶ μὲ τὰς τόσας δυνάμεις σου, μὲ τὸ θεῖον ἔδαφος πού εἶναι ἡ ψυχὴ σου, — δὲν θὰ ἐπιτύχῃς; ὅπως ἐπιτυγχάνει ὁ σπόρος νὰ γίνῃ δένδρον;

”Βεβαίως κάποτε ὁ σπόρος πίπτει εἰς γῆν κακὴν καὶ ξηραίνεται. Τὸ ἴδιο θὰ συμβῇ καὶ μὲ τὸν πόθον σου ἂν ἡ ψυχὴ σου εἶναι κακὴ γῆ.

”Ἄλλ’ ἂν εἶναι γῆ καλὴ ἡ ψυχὴ σου, ἂν γνωρίζῃς δηλαδὴ τὴν ἀξίαν της, τὴν δυνάμιν της, ἂν γνωρίζῃς νὰ θέλῃς καὶ πῶς νὰ θέλῃς, θὰ κάμῃ ἀπλούστατα τὸ ἔργον τῆς καλῆς γῆς, θὰ δώσῃ εἰς τὸν πόθον σου τὰς ἰκμάδας της καὶ τὰς ἀκτῖνας της, καὶ θὰ σοῦ τὸν ἀποδώσῃ στολισμένον μὲ ὠρίμους καρπούς”.

Ὁ κ. Κασιγόνης ὁμιλεῖ καὶ γιὰ τὴν θέλησιν καὶ γιὰ τὴν ἀσκήσιν της.

”Βιάζομεν τὸν ἑαυτὸν μας νὰ κάμῃ κατ’ ἀρχὰς μικρότερα πράγματα, ἀργότερα μεγαλύτερα ἀπαιτοῦντα περισσότεραν ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονήν. ”Ἐστὶ θὰ συνηθίσωμεν νὰ μὴ ἀποφεύγωμεν τὰ δύσκολα πράγματα, νὰ ἔχωμεν θέλησιν.

Θέλω νὰ κάμω αὐτό. Θέλω νὰ γίνῃ ἐκείνο· εἶναι φράσεις αἱ ὁποῖαι ἀποδεικνύουν ἐκεῖνον πού τὰς ἐκστομίζει ἱκανὸν νὰ τὰς πραγματοποιήσῃ ἔχοντα ἐπίγνωσιν ἐκείνου πού λέγει καὶ ἐκείνου πού δύναται, ἔχοντα αὐτοπεποίθησιν.”

Περὶ τὸ τέλος τῆς πραγματείας γράφει γιὰ τὴν ἐργασία καὶ παραδέχεται μὲν ὅτι μηχανοποιεῖται ὁρισμένος ἀριθμὸς ἐργατῶν, ἀλλὰ λέγει “Ἐμηχανοποιήθησαν ὅσοι ἠθέλησαν νὰ μηχανοποιηθῶν. Ἠδικήθησαν ὅσοι ἠθέλησαν μόνοι των ν’ ἀδικήσουν τὸν ἑαυτὸν των”.

“*Ἑλληνικὰ Γράμματα*”, Τεῦχος 9ο, 15 Ὀκτωβρίου. Τεῦχος 10ο, 1 Νοεμβρίου.

Πολλὰ μεταφράσματα πάρα πολλὰ κατὰ τὴ γνώμην μας. Ἀπτὴν ἄλλη ὕλη: Α. Π. Δελμούζου “Γενικὴς Ἀρχὴς — Ἡ Βασικὴ Ἀρχὴ τῆς παιδείας”. Τὸ πρόγραμμα τοῦ Δημοτικοῦ” δυὸ χρονογραφήματα τοῦ κ. Πέτρου Χάρη. Ἀπτὴν εἰκονογράφηση: Κ. Μολέα “Σαντορίνη”, Α. Πρωτοπάτση “Ἅγιον Ὄρος — Τὸ Βατοπέδι”.

“*Ατλαντίς*”, μηνιαίο περιοδικό. Νέα Ὑόρκη· Σεπτέμβριος 1927. Περιέχει πολύτιμες πληροφορίες τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Φιλαδελφῆως, γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ἀκροπόλεως σχετικά με τὴν ἀνασκαφὴ τοῦ χώρου τῆς ἀρχαίας Ἀγορᾶς τῶν Ἀθηνῶν.

“Ἡ περιφημος λοιπὸν αὕτη ἀγορά”, λέγει ὁ κ. Φιλαδελφεύς, “εὐρίσκετο πρὸς τὰ Β.Δ. τῆς Ἀκροπόλεως, εἰς τὸν μεταξὺ τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ Θησείου χώρον ἀφ’ ἑνὸς καὶ πρὸς τὴν Ἀγίαν Τριάδα καὶ τὴν Πύλην τῆς Ἀγορᾶς, ἀφ’ ἑτέρου, περιλαμβάνει δηλ. πλείστας συνοικίας σήμερον, ὡς τὴν τοῦ Θεοσείου, Ἀγίου Φιλίππου, Ἀγίων Ἀποστόλων, Ψυρρῆ, Λαχαναγορᾶς κτλ. σύνορα δὲ πρὸς τὴν πόλιν ἀπὸ Δ. πρὸς Α. ἀποτελεῖ ἡ ὁδὸς Ἀδριανοῦ, διότι σχεδὸν πᾶσα ἡ πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν ἔκτασις, ἡ ἐκεῖθεν τῆς ὁδοῦ ταύτης τυγχάνει ἀπαλλοτριωτέα καὶ ἀνασκαπτέα. Ἐναρξίς δ’ ὅμως τῆς ἀνασκαφῆς θὰ γείνη ἀπὸ τοῦ τμήματος τοῦ περιλαμβανομένου μεταξὺ Ἀρείου Πάγου καὶ Θησείου, διότι ἐκεῖ ἦτο ὁ πυρὴν τῆς ἀρχαίας Ἀγορᾶς”.

Ὁ κ. Μάριος Βαϊᾶνος γράφει γιὰ τοὺς γνωστοὺς χορευτὰς Βάσο Κανέλλο καὶ Τανάγρα Κανέλλου. Συνοδεύεται τὸ ἄρθρο ἀπὸ εἰκόνες τῶν δύο χορευτῶν.

Διαβάζουμε ἄρθρα γιὰ τίς Ἀθηναϊκὰς ἐξοχὰς καὶ γιὰ τὴ Ναύπακτο, με εἰκόνες καὶ τὰ δύο. Διηγήματα τοῦ κ. Χρηστοβασίλη καὶ τοῦ Φαλτάιτς· διάφορα ποιήματα.

“*Παγκρασός*”, Σεπτέμβριος 1927. Μηνιαίο περιοδικό, Νέα Ὑόρκη. Εἶναι τὸ ὄργανο τῶν ἐλληνικῶν ἐπιστημονικῶν συνδέσμων τῆς Ἀμερικῆς.

Στὸ τεῦχος αὐτὸ διαβάζουμε ἓνα ἄρθρο· “Ὁ ἀσθενὴς καὶ ἡ ξένη παρέμβασις” τοῦ ἱατροῦ Π. Οἰκονομόπουλου, καὶ ἓνα τοῦ Κ. Δ. Πάππη, δικηγόρου “Τὸ ἰσοζύγιον τοῦ ἐμπορίου”. Βρίσκουμε δυὸ ἄρθρα σὲ ἀγγλικὴ γλῶσσα: τὸ ἓνα περὶ τοῦ Δωδεκανησιακοῦ ζητήματος ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Οἰκονομόπουλου, τὸ ἄλλο ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Ι. Θεοδωρόπουλου περὶ τῆς συντελεσθείσης ὑπὸ ἐλλήνων ἐργασίας ἐν Ἀμερικῇ. Ὁ κ. Θεοδωρόπουλος λέγει ὅτι ἂν καὶ ἡ μεγάλῃ εἰσροῇ τῶν ἐλλήνων στὴν Ἀμερικὴ εἶναι πρόσφατη, ὥστόσο ὑπῆρχαν στὴ Νέα Ὑόρκη Ἕλληνες στὸ 1822. Ὁ γνωστὸς λόγιος κ. Κλέων Παράσχος γράφει τὴν “Ἀθηναϊκὴ Κίνησις” — φιλολογία, θέατρο, καλλιτεχνία.

Ἡ “*Semaine Egyptienne*” [23 Ὀκτωβρίου, 4 Νοεμβρίου, Κάιρο] περιέχει ἓνα ἄρθρο πάνω στὸν ποιητὴ Vanderbrought καὶ

στίχους [A tel passant de Flandre] τοῦ ἴδιου· καὶ ἓνα ἄλλο πάνω στὸν ποιητὴ Ἑλσκάμπ. Διαβάζουμε ἓνα σημεῖωμα γιὰ τὸ ἀραβικὸ θέατρο τῆς Αἰγύπτου καὶ τὴν γνωστὴ αἰγυπτία ἡθοποιὰ κ. Ρούσντη, ἡ ὁποία ἔχει μεγάλῃ ἐπιτυχία στὸ ρόλο τῆς Μανὸν Λεσκώ. Τὸ Καίρινὸ περιοδικὸ μᾶς δίνει στίχους τοῦ Χάμετ Χολούσι μεταφρασμένους ἀπὸ τὸν Ἀχμετ Ράσσεμ ἀπὸ ἀραβικόν· καὶ περὶ τραγούδια τοῦ Ε. Μεριέλ [Vues de Grèce]. Ἀπτὴν ἐλληνικὴ καλλιτεχνικὴ καὶ φιλολογικὴ ζωὴ ἄρθρο τοῦ Λέοντος Κουκούλα περὶ τῆς παραστάσεως τῆς Ἑκάβης στὸ Στάδιο, μετάφραση διηγημάτων τοῦ Καρχαβίτσα καὶ τοῦ Παλαμᾶ, σημειώματα γιὰ τὴν ἐκθεσὶ τοῦ Καλμούχου στὸ Κάϊρο, συνέντευξι μὲ τὸν Γεμάλδη σχετικὰ μὲ τὸ νέο ἔργον τοῦ “Φρόνη” καὶ ἄρθρο [H.G.] γιὰ τὴν παράστασι τοῦ ἔργου· συνέντευξι [ἀπτὴν “Πρωτῆ”, Ἀθηνῶν] τοῦ Γιοκαρίνη μὲ τὸν Βαλερύ, καὶ ἓνα ἄρθρο τοῦ κ. Γρέγοιρε περὶ Τσακῶνων.

“*Ισις*”, ἑβδομαδιαῖο περιοδικόν, Ἀλεξάνδρεια. Πάντοτε ἀξιόναγνονστη καὶ γεμάτη καλλιτεχνικὰ καὶ παροικιακὰ νέα.

“*Cinégraphie Journal*”, ἑβδομαδιαῖο περιοδικόν, Ἀλεξάνδρεια. Οἱ πολλὲς κι’ ἐνδιαφέρουσες εἰδήσεις του γιὰ τὸ θέατρο κάμνουν τὸ “*Cinégraphie Journal*” ἀπαραίτητον γιὰ τοὺς θεατρόφιλους. Ὅσοι ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴ διεθνὴ κοινωνικὴ ζωὴ τῆς Ἀλεξάνδρειας βρίσκουν στὶς στῆλες του νέα καὶ πληροφορίες. Σημειώνουμε ἐπίσης διηγήματα ἐκλεκτὰ καὶ ἀνταπόκρισι ἀπὸ Παρίσι.

“*Παναιγύπτια*” περιοδικόν γιὰ παιδιὰ, ἐφήβους καὶ κορίτσια, Ἀλεξάνδρεια. Ἐκδίδεται κάθε Σάββατον ἀπὸ “Γράμματα”. 5, 12, 19 Νοεμβρίου.

Τὰ τρία αὐτὰ φυλλάδια εἶναι τὰ πρῶτα τοῦ 2ου ἔτους τῶν “Παναιγυπτίων”. Εἶναι ἀντάξια ἂν ὄχι καὶ ἀνώτερα τῶν φυλλαδίων τοῦ προηγηθέντος ἔτους, κι αὐτὸ δὲν εἶναι μικρὸ πρῶγμα, γιατί τὰ Παναιγύπτια ὑπῆρξαν ἓνα πολὺ ἱκανοποιητικὸν περιοδικόν γιὰ τὴ μαθητικὴ νεολαία.

Στὰ φυλλάδια ποὺ ἀναφέρουμε πρὶ πάντων, ἀρχίζει ἡ μετάφρασι ἀπὸ ἀγγλικόν τοῦ ωραίου ἔργου τοῦ Σούφτ “Τὰ ταξίδια τοῦ Γκάλλιβερ”. Ὁ μεταφραστὴς εἶναι ὁ κ. Μάκης Ἀνταῖος, γνωστὸς γιὰ τὶς ἐπιτυχεῖς μεταφράσεις του ἀπὸ ἀγγλικόν. Τὰ σκίτσα τὰ ἔκαμε ὁ κ. Μιμ. Παπ. τεχνίτης μὲ λεπτότατον γούστο. Τὰ γράμματα τοῦ Νέστορος, τὰ σημειώματα τοῦ ἱατροῦ Συγκελάκη εἶναι διδακτικώτατα πράγματα γιὰ τὰ παιδιὰ. Στὸ φυλλάδιον τῆς 19ης Νοεμβρίου ὑπάρχει ἓνα ἄρθρον [τοῦ κ. Μιμ. Παπ.]

γιά τὸν γ. Παλαιολόγο Γεωργίου, Γενικὸ Διευθυντὴ τῶν Κοινο-
κῶν Σχολείων, καὶ πολὺ σημαντικὲς εἶναι οἱ μετρημένες γνώμες
τοῦ καθηγητοῦ γιὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸ μας σύστημα, γιὰ τὸ ὁποῖο
πολὺς γίνεται λόγος τελευταίως. Μᾶλλον κατὰ τὸν ειδικώτατον γ.
Παλαιολόγον Γεωργίου φταίει “ἡ ἔλλειψις μέσων”. Σ’ ἓνα γρα-
τικὸ κολλέγιον τῆς Νέας Ὑόρκης εἶδεν ὁ καθηγητὴς “εἴκοσι μαθη-
” τὰς νὰ περιεργάζωνται διὰ τοῦ μικροσκοπίου διάφορα βρῦα. Ἐ-
” διδάσκετο τὸ μάθημα τῆς βοτανικῆς. Εἴκοσι μαθηταὶ εἰς μίαν
” τάξιν καὶ εἴκοσι μικροσκοπία! Εἰς τὰ σχολεῖα μας ὑπάρχουν
” τάξεις μὲ ἑβδομήκοντα μαθητάς, τὰ δὲ μικροσκοπία μας εἶναι
” ... ἓνα καὶ μονάκριβο! Δὲν πταίει τὸ σύστημα ὅταν ὑπάρχει
” τοιαύτη ἔλλειψις μέσων”.

“**Μόδα καὶ Τέχνη**” μηνιαῖο περιοδικό. Διευθύνεται ἀπτοῦς
Λ. Μιχαηλίδη καὶ Γ. Χριστόπουλο. Πολὺ καλὸ στὸ εἶδος του καὶ
χρήσιμο γιὰ κάθε οἰκογένεια.

Ἀπὸ λογοτεχνικὸ τοῦ μέρους σημειώνουμε συνεργασία Νικ.
Νικολαΐδη, Φαλτάιτς, Αἰμ. Δάφνη, Λιλῆς Περιονιστῆ, Σπύρου Πα-
νγιωτόπουλου, Κουλιῆ Ἀλέπη.

“**Νέα Ἀγωγή**”, μηνιαῖο παιδαγωγικὸ Δελτίο, Σεπτέμβρης —
Ὀκτώβρης 1927, Ἀθῆναι.

“**Journai des Hellènes**” Παρίσι. Πολὺ χρήσιμη ἐφημερίδα
γιὰ τοὺς Ἕλληνας τοῦ Παρισιοῦ, καὶ γιὰ ὅσους θέλουν νὰ παρακο-
λουθοῦν τὴ δράση καὶ τὸν βίον τῶν ὁμοεθνῶν μας στὴ γαλλικὴ
πρωτεύουσα.

Διαβάσαμε (σε φύλλο τοῦ Ὀκτωβρίου) ἓνα ὥραϊο ἄρθρο “Ἡ
Ἑλλάς, ἡ Αἴγυπτος, καὶ ὁ Βασιλεὺς Φουάτ” μὲ τὴν ἀφορμὴ τῆς
ἐπίσκεψης τοῦ βασιλέα τῆς Αἰγύπτου στὸ Παρίσι.

Ἡ “**Ἐλευθερία**” [ἐφημερίδα τῆς Λευκωσίας] μᾶς μεταδίδει,
μεταξὺ ἄλλων πολλῶν τῆς πληροφοριῶν, τίς λεπτομέρειες τῆς πολὺ
ἀξιόπρεπτης στάσης τῶν Κυπρίων κατὰ τὸ πέρασμα ἀπὸ νησί, τοῦ
Ἰταλοῦ Διοικητοῦ τῆς Δωδεκανήσου. Ἡ ἀρθρογραφία τῆς “Ἐλευ-
θερίας” πραγματεύεται σπουδαῖα οἰκονομολογικὰ ζητήματα τῆς
Κύπρου. Ἄς ἀναφέρουμε ἄρθρο Κυπρίου τοῦ Καίρου περὶ ἰδρύ-
σεως πιστωτικῆς Τραπεζίης. Ἡ λογοτεχνία δὲν παραμελεῖται:
διαβάζουμε σίχους τοῦ Δροσίνη καὶ τοῦ Μαρκοῦ.

“**Νέα Ἠχώ**” τοῦ Πόρτ-Σαῖτ. Ἐφημερίδα πολὺ ἐνήμερη στὴν
ἐλληνικὴ κίνησιν τοῦ Πόρτ-Σαῖτ· μὲ κύρια ἄρθρα καλὰ γραμμένα,
καὶ ἀθηναϊκὰ χρονολογήματα.

Βιβλιογραφία τῆς ἐκδοτικῆς ἐταιρείας “Γράμματα” Αὔγου-
στὸς — Ὀκτώβριος 1927.